

R O M A N I A
TRIBUNALUL DAMBOVITA – SECȚIA PENALA
DECIZIA PENALĂ nr. 32
Ședința publică din 28.02.2014
INSTANȚA COMPUSĂ DIN :
PREȘEDINTE : TAMARA ZEGHERU
JUDECĂTOR : SIMINA NEGREA
GREFIER : MARIA MIHALACHE

Ministerul Public Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –
Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești
reprezentat de PROCUROR : ONEA LUCIAN

Pe rol fiind soluționarea apelului recalificat din recurs, declarat de către Ministerul Public Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești, împotriva sentinței penale nr.1144/19.12.2013, pronunțată de către Judecătoria Găești în dosarul nr.3629/232/2013, intimat-condamnat fiind Babiuc Victor, fiul lui _____, domiciliat în _____ aflat în Penitenciarul Găești.

La apelul nominal făcut în ședință publică s-a prezentat intimatul-condamnat Babiuc Victor, asistat de avocatul Mihai Furtună din cadrul Baroului București, conform împuternicirii avocațiale seria B nr.1778379 din 27.02.2014, depusă la dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța aduce la cunoștință părților dispozițiile art. 9 alin.2 și art. 10 alin.2 din Legea nr.255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 vizând modificările aduse Codului de procedură penală și actelor normative care vizează dispozițiile procesual penale, recalificând calea de atac a recursului în apel, iar completul legal constituit este cel din apel compus din 2 judecători, drept pentru care d-na judecător Ilenuța Bădiceanu se retrage.

Apărătorul intimatului-condamnat solicită proba cu înscrisuri, sens în care depune la dosar un referat de evaluare psiho-comportamentală privind persoana privată de libertate Babiuc Victor, copia unui ordin de plată și concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public precizează că nu se opune administrării probei cu înscrisuri solicitată de către apărătorul intimatului-condamnat Babiuc Victor.

Instanța admite intimatului-condamnat proba cu înscrisuri.

Procurorul de ședință și apărătorul intimatului-condamnat având pe rând cuvântul precizează că nu cereri de formulat și nici excepții de invocat.

Tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateră apelului.

Procurorul de ședință, având cuvântul solicită în temeiul dispozițiilor art.385¹⁵ alin.1 pct.2 lit. „d” Cod proc. penală, admiterea recușului, recalificat în apel, casarea hotărârii judecătorești atacate și, pe fondul cauzei, pronunțarea unei hotărâri temeinice, prin care să se dispună respingerea cererii de liberare condiționată a condamnatului Babiuc Victor.

Astfel, se arată că hotărârea pronunțată de instanța de fond este nelegală și netemeinică pentru următoarele considerente:

În primul rând la judecarea cauzei nu a participat procurorul competent potrivit dispozițiilor art. 3 alin.2 din O.U.G. nr.43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și ale art. 3 alin.1 lit. c² din același act normativ, actele procedurale efectuate sunt nule, în conformitate cu prevederile art. 197 alin.2 Cod procedură penală, iar hotărârea este netemeinică întrucât nu sunt întrunite cerințele legale privind acordarea liberării condiționate.

Se mai susține în motivele de apel invocate, că acordarea beneficiului unei astfel de măsuri este o simplă facultate a instanței și nu un drept al condamnatului; solicită a se avea în vedere gravitatea și consecințele faptei comise de către condamnat precum și a funcției deținute la momentul săvârșirii infracțiunii în raport de care se constată că timpul executat în detenție nu a fost suficient pentru a se putea realiza reeducarea condamnatului.

Astfel, așa cum rezultă din procesul-verbal nr.625/18.12.2013 al Penitenciarului Găești, Babiuc Victor a fost condamnat pentru că „în perioada 1995-1997, în calitate de ministru al Apărării Naționale a aprobat proiectul „Programului de pregătire operativă a teritoriului pentru apărare pentru perioada 1997-2000 în care fără o justificare a nevoilor operative ale forțelor sistemului național de apărare intervenită în perioada 1996-1997 și fără avizul Statului Major general, este inclus un obiectiv nou la Ștefești; de asemenea a aprobat efectuarea schimbului de terenuri cu inculpatul Becali George cu încălcarea dispozițiilor legale privind regimul juridic al bunurilor proprietate publică și cu încălcarea dispozițiilor privind circulația juridică a terenurilor”.

Mai arată că instanța are dreptul de a aprecia dacă timpul executat în detenție este sau nu suficient pentru îndreptarea condamnatului întrucât s-ar ajunge la situația ca acordarea liberării condiționate să fie obligatorie ori de câte ori s-ar constata că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 59 Cod penal, deși prin chiar dispozițiile acestui text, i se lasă latitudinea de a aprecia asupra oportunității liberării (în acest sens și TM București, secția I Penală, dec.113/A/1993 și dec.139/1993, TM București, secția a II-a Penală, dec. Pen. 685/R/21.03.2005 anexate la dosar).

Apărătorul intimatului-condamnat, având cuvântul, solicită respingerea apelului declarat de către Ministerul Public Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești, împotriva sentinței penale nr.1144/19.12.2013 pronunțată de către Judecătoria Găești în dosarul nr.3629/232/2013, ca nefondat, menținerea sentinței apelate prin

care s-a admis cererea de liberare condiționată a petentului Babiuc Victor, ca fiind temeinică și legală, cu consecința punerii imediate în libertate a acestuia.

Referitor la excepția nulității sentinței pronunțată, motivat de faptul că soluționarea cererii nu a participat procurorul de la DNA, apărătorul ales al intimatului condamnat solicită a se constata că potrivit dispozițiilor din Codul de procedură penală (fie că avem în vedere art. 450 din vechiul Cod de procedură penală, fie art. 587 din Noul Cod de procedură penală) liberarea condiționată se dispune, la cerere sau la propunerea făcută potrivit dispozițiilor legii privind executarea pedepselor, de către judecătoria în a cărei circumscripție se află locul de deținere, în speță, instanța de executare competentă să soluționeze cererea condamnatului Babiuc Victor de liberare condiționată fiind Judecătoria Găești.

Actul normativ O.U.G. nr.43/2002, precizează în mod expres care sunt atribuțiile DNA, activitatea acesteia referitoare la infracțiunile de corupție fiind circumscrisă fazei de urmărire penală și jurisdicționale (astfel cum reiese din interpretarea dispozițiilor art.3 alin.1 și 2) și nu există nicio dispoziție legală care să instituie o competență obligatorie a DNA pentru faza de executare a sentinței penale de condamnare, în speță, fiind îndeplinite dispozițiile legale referitoare la participarea procurorului la ședința de judecată, astfel că în mod corect, la soluționarea cererii condamnatului de liberare condiționată a participat procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Găești, care a pus și concluzii de admitere a cererii de liberare condiționată.

Cu privire la temeinicia cererii apreciază ca fiind îndeplinite condițiile art. 59 și art. 60 alin. 2 cod penal, condamnatul a fost stăruitor în muncă prestând muncă în cadrul bibliotecii penitenciarului, astfel cum rezultă din actele depuse la dosar – respectiv procesul-verbal al comisiei de liberări condiționate din penitenciar, pe toată perioada regimului de detenție a participat la diferite cursuri organizate în cadrul Penitenciarului Găești și a dat dovezi temeinice de îndreptare, având o conduită pașnică atât în perioada de carantină din Penitenciarul București-Rahova, în perioada executării pedepsei în cadrul Penitenciarului București - Jilava, cât și în prezent în perioada executării pedepsei în cadrul Penitenciarului Găești, fiind chiar recompensat de 4 ori.

Mai arată că gravitatea faptei se reflectă în pedeapsa concret aplicată de instanță condamnatului în cadrul operațiunii de individualizare, astfel că rămâne fără influența asupra duratei detenției, mai mult, nu poate fi respinsă o cerere de liberare condiționată pe temeiul gravității faptei întrucât aceasta a fost avută în vedere de legiuitor atunci când a fixat durate diferite ale fracțiunilor de pedeapsă care trebuie executate de condamnat, instanța având obligația să verifice dacă în raport cu dispozițiile prevăzute de lege, comportarea condamnatului a fost satisfăcătoare sau nu.

Față de faptul că, condamnatul a executat o parte din pedeapsă, a fost stăruitor în muncă, a dat dovezi temeinice de îndreptare și raportat la faptul că prejudiciul reținut prin decizia penală 124/20.05.2013 a fost acoperit, se solicită respingerea apelului declarat de către DNA – Biroul Teritorial Ploiești.

Intimatul-condamnat Babiuc Victor, având cuvântul, precizează că în mod corect prima instanță a avut în vedere vârsta sa (de peste 60 ani) ca și criteriu

impus de art. 60 alin.2 din Codul penal, pentru liberarea condiționată în condiții speciale, el fiind în vârstă de 75 de ani.

În plus prejudiciul reținut prin decizia penală nr.124/20.05.2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție a României în dosarul nr. 7613/1/2012 a fost acoperit, conform dovezii achitării acesteia prin Ordinul de plată nr.2/20.06.2013.

Față de concluziile formulate în scris și susținute oral de către apărătorul său, apreciază că apelul declarat de DNA este vădit nefondat.

Sentința apelată este temeinică și legală sub toate aspectele, atât în ceea ce privește respectarea normelor legale privitoare la participarea procurorului la ședința de judecată, cât și în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor prevăzute de Codul penal referitoare la liberarea condiționată.

Astfel cum rezultă din actele existente la dosarul cauzei, arată că a executat peste 1/3 din cuantumul pedepsei stabilite prin decizia penală nr.124/20.05.2013, de către Completul de 5 judecători al Secției Penale din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, încadrându-se în categoria de vârstă impusă de art. 60 alin.2 din Codul penal (având vârsta de 75 de ani).

Ori, liberarea condiționată, reglementată prin dispozițiile art. 59-61 din Codul penal, constă în punerea în libertate a condamnatului din locul de deținere înainte de executarea în întregime a pedepsei închisorii, funcționând ca un mijloc de stimulare a condamnatului cu bună purtare și deci ca o măsură de individualizare a pedepsei închisorii în faza executării acesteia. Aceeași măsură este reglementată prin dispozițiile art. 75-77 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și art. 450 din Codul de procedură penală.

În concluzie, precizează că prima instanță a pronunțat o soluție legală și temeinică, motiv pentru care solicită a fi menținută și a fi respins apelul declarat de către D.N.A. Ploiești, ca fiind nefondat.

TRIBUNALUL

Asupra apelului penal de față:

Prin sentința penală nr. 1144/19.12.2013 pronunțată în dosarul nr. 3629/232/2013, Judecătoria Găești în baza art. 450 Cod procedură penală, art. 75-77 din Legea 275/2006 și art. 59 Cod penal, a admis cererea de liberare condiționată formulată de condamnatul BABIUC VICTOR, fiul lui

....., deținut în Penitenciarul Găești și a dispus liberarea condiționată a condamnatului BABIUC VICTOR de sub puterea mandatului nr. 572/2013 emis de Tribunalul București, în baza sentinței penale nr. 830/2012, dacă nu este reținut sau arestat în alte cauze.

Potrivit art. 61 Cod penal a atras atenția condamnatului asupra dispozițiilor privind efectele liberării condiționate, în sensul că, dacă în intervalul de timp de la liberare și până la împlinirea duratei pedepsei condamnatul săvârșește din nou o infracțiune, se poate dispune revocarea liberării condiționate, caz în care pedeapsa stabilită pentru infracțiunea săvârșită ulterior și restul de pedeapsă rămas de executat din pedeapsa anterioară se contopesc, putându-se aplica un spor până la 5 ani.

În baza art. 192 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului, iar onorariul apărătorului din oficiu Nuță Luminița, în cuantum de 25 lei, conform delegației pentru asistență judiciară obligatorie seria DB nr. 5298/2013, a fost înaintat din fondurile Ministerului Justiției.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut că petentul BABIUC VICTOR a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare prin sentința penală nr. 830/2012 pronunțată Tribunalul București, executarea pedepsei începând la data de 20.05.2013, urmând să expire la data de 19.05.2015.

Pentru a deveni propozabil în vederea liberării condiționate, condamnatul – în prezent în vârstă de 75 de ani, trebuie să execute o fracțiune de 1/3 din durata pedepsei aplicate, respectiv 243 de zile. Până la momentul întocmirii procesului verbal, condamnatul a executat 247 de zile, din care 213 zile efectiv executate și 34 de zile câștigate pe baza muncii prestate. Petentul condamnat nu a executat nicio zi de arest preventiv.

Potrivit dispozițiilor art. 59 Cod penal, după ce a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei – în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei, la calculul fracțiunii avându-se în vedere partea din durata pedepsei care poate fi considerată ca executată pe baza muncii prestate, fără ca liberarea să poată fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei.

Potrivit art. 60 alin. 2 Cod penal, condamnații trecuți de vârsta de 60 de ani, pentru bărbați, pot fi liberați condiționat după executarea unei treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute de art. 59 alin. 1 Cod penal.

În prezenta cauză, instanța a observat că petentul condamnat a executat fracțiunea necesară pentru a putea beneficia de liberare condiționată, conform dispozițiilor art. 60 alin. 2 Cod penal, însă și cerințele art. 59 Cod penal trebuie îndeplinite cumulativ.

Din caracterizarea depusă la dosar de Penitenciarul Găești reiese că petentul a avut un comportament bun față de personal și față de colegii săi, cu care a relaționat foarte bine, ceea ce s-a concretizat în faptul că a fost recompensat de patru ori și nu a fost niciodată sancționat disciplinar, fiind deci îndeplinit unul dintre criteriile la care se referă art. 59 Cod penal.

Pe parcursul executării pedepsei, petentul condamnat a participat în mod constant la numeroase programe educaționale, finalizând până la momentul întocmirii procesului verbal programe precum „Adaptare pentru viața instituționalizată”, modulul „Mari imperii”, modulul „Planeta albastră”, participând la mai multe dezbateri și concursuri tematice, la o conferință, la un cerc de lectură, la o activitate de educație pe platforma de e-Learning și la o activitate susținută de Fundația pentru Democrație, Cultură și Libertate. În plus, petentul condamnat a participat de-a lungul privării sale de libertate la un program de educație religioasă și la mai multe activități de grup moral religioase.

Potentul a desfășurat constant activități lucrative în cadrul bibliotecii penitenciarului, ceea ce i-a adus 34 de zile câștigate ca urmare a muncii prestate,

spect care denotă stăruința condamnatului în muncă - criteriu prevăzut expres de art. 59 Cod penal pentru acordarea liberării condiționate.

La momentul întocmirii procesului verbal, petentul desfășura un program de valorificare a aptitudinilor - „Hobby”.

Din evaluarea psihologică efectuată la data de 12.12.2013, deci la un moment apropiat de cel al analizării prezentei cauze, reiese că petentul condamnat prezintă un bun potențial intelectual, fără elemente dezadaptative în structura personalității, a fost preocupat pe parcursul executării pedepsei de aprofundarea abilităților pro sociale și interesat de activitățile lucrative. De asemenea, petentul condamnat este caracterizat drept o persoană stabilă emoțional, cooperantă și comunicativă.

Conform art. 59 alin. 4 Cod penal, la aprecierea asupra oportunității acordării liberării condiționate, instanța a avut în vedere și durata pedepsei pe care o execută condamnatul.

Potentul a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare prin sentința penală nr. 830/2012 pronunțată Tribunalul București, executarea pedepsei începând la data de 20.05.2013, urmând să expire la data de 19.05.2015. Până la momentul întocmirii procesului verbal, condamnatul a executat în total 247 de zile, deci aproximativ 8 luni.

Raportat la durata totală a pedepsei aplicate și la fracțiunea de pedeapsă efectiv executată, instanța apreciază că petentul condamnat a dat suficiente dovezi temeinice de îndreptare, în accepțiunea la care se referă art. 59 Cod penal, pentru a se putea dispune liberarea sa condiționată. Astfel, interesul sporit pentru reeducare pe care l-a manifestat petentul pe perioada detenției evidențiază, în opinia instanței, o corectare certă a comportamentului său, care îi va permite o resocializare rapidă și renunțarea la acțiuni prin care să intre în conflict cu legea penală.

De remarcat și faptul că opinia unanimă a Comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate din cadrul Penitenciarului Găești este tot în sensul liberării condiționate a petentului, aceeași concluzie fiind exprimată și de reprezentantul Ministerului Public în ședința publică din data de 19.12.2013.

Nu este de neglijat nici aspectul că petentul nu este cunoscut cu antecedente penale, ceea ce înseamnă că reeducarea sa și cultivarea în conștiința sa a respectului față de valorile sociale se pot realiza mai ușor.

De asemenea, instanța de fond a avut în vedere înscrisurile depuse în ședința publică din data de 19.12.2013 de către apărătorul ales al petentului prin care SCA OGLINDĂ NEMEȘ VOICU își manifestă disponibilitatea de a-l angaja pe petent în calitate de avocat „of counsel” în cadrul acestei societăți, petentul urmând a fi implicat în gestionarea litigiilor și în redactarea lucrărilor juridice complexe, astfel că instanța apreciază că acesta va beneficia de un sprijin real în ceea ce privește reintegrarea sa socială și profesională, după liberarea sa condiționată.

În ceea ce privește înscrisurile medicale depuse de petent la dosarul cauzei, instanța le-a înlăturat de la analiza efectuată, ele nefiind relevante în speță, deoarece un condamnat nu poate beneficia de liberare condiționată ca urmare a stării sale precare de sănătate, altele fiind criteriile în funcție de care instanța

notărăște într-un fel sau altul, anume cele prevăzute expres și limitativ de art. 59 Cod penal.

Instanța, reținând toate aceste împrejurări, consideră că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 59 și următoarele Cod penal, atât cu privire la fracțiunea de pedeapsă executată, cât și cu privire la comportarea condamnatului la locul de deținere.

Constatând că petentul condamnat, pe parcursul executării fracțiunii de pedeapsă, a fost stăruitor în muncă, disciplinat și a dat dovezi temeinice de îndreptare, instanța a apreciat că deținerea în continuare a acestuia nu mai este necesară, timpul în care a fost privat de libertate fiind suficient pentru ca scopul preventiv, educativ și sancționator al pedepsei să fie îndeplinit, așa cum acest scop este prevăzut de art. 52 Cod penal.

Față de aceste aspecte, în baza art. 450 Cod procedură penală și a art. 59 Cod penal, instanța a dispus liberarea condiționată a condamnatului înainte de executarea în întregime a pedepsei și potrivit art. 61 Cod penal, a atras atenția condamnatului asupra dispozițiilor privind efectele liberării condiționate, în sensul că, dacă în intervalul de timp de la liberare și până la împlinirea duratei pedepsei condamnatul săvârșește din nou o infracțiune, se poate dispune revocarea liberării condiționate, caz în care pedeapsa stabilită pentru infracțiunea săvârșită ulterior și restul de pedeapsă rămas de executat din pedeapsa anterioară se contopesc putându-se aplica un spor până la 5 ani.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs Ministerul Public Parchetul de plângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești, recalificat în apel potrivit disp. art. 9 alin. 2 și 10 alin. 2 din legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 care critică soluția pronunțată atât sub aspectul nelegalității cât și al netemeinicii.

Sub aspectul nelegalității sentinței se susține că la judecarea cauzei nu a participat procurorul competent potrivit disp. art. 3 alin. 2 din OUG 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și ale art. 3 alin. 1 lit. c² din același act normativ, actele procedurale efectuate fiind nule în conformitate cu prevederile art. 197 alin. 2 cod procedură penală.

Se mai argumentează în sprijinul excepției invocate că inculpatul a fost trimis în judecată prin rechizitoriul nr.194/P/2007 al DNA, cauza fiind instrumentată la urmărirea penală de către această unitate de parchet specializată astfel că la judecarea cererii de liberare condiționată formulată de petent era obligatorie participarea unui procuror de ședință din cadrul acestei direcții.

În privința netemeinicii sentinței penale pronunțate se arată că beneficiul acordării unei asemenea măsuri este condiționată de îndeplinirea cerințelor instituite în art. 75 din Legea nr. 275/2006 și a celor cuprinse în art. 59 cod penal, că este o simplă facultate a instanței și nu un drept al condamnatului, instanța de fond în pronunțarea sentinței omițând să confere semnificație juridică gravității și consecințele faptei comise de către condamnat, precum și a funcției deținute la momentul săvârșirii infracțiunii.

Urmează a se avea în vedere că inculpatul în calitate de ministru al Apărării Naționale a aprobat proiectul „Programului de pregătire operativă a teritoriului pentru apărare pentru perioada 1997-2000 în care fără o justificare a nevoilo

operative ale forțelor sistemului național de apărare intervenită în perioada 1996-1997 și fără avizul Statului Major general, este inclus un obiectiv nou la Ștefești; de asemenea a aprobat efectuarea schimbului de terenuri cu inculpatul Becali George cu încălcarea dispozițiilor legale privind regimul juridic al bunurilor proprietate publică și cu încălcarea dispozițiilor privind circulația juridică a terenurilor.

Pentru considerentele expuse în temeiul disp. art. 385¹⁵ alin. 1 pct.2 lit.b cod procedură penală se solicită admiterea apelului, casarea sentinței penale și pe fondul cauzei să se dispună respingerea cererii de liberare condiționată a condamnatului.

S-au anexat motivelor de apel invocate minuta deciziei penale nr.214 pronunțată în dosarul penal nr.7613/1/2012 de I.C.C.J., copia sentinței penale nr.830 pronunțată în dosarul penal nr.8300/1/2011.

La data de 23.01.2014 petentul condamnat prin apărător ales a formulat o cerere de preschimbare a termenului de judecată, apreciindu-se că termenul stabilit în mod aleatoriu prin program informatic ECRIS (28.02.2014) este în defavoarea sa, i se încalcă dreptul de a beneficia de liberare condiționată, urmând a se ține seama de faptul că este la o vârstă înaintată, iar starea de sănătate este extrem de delicată.

Prin rezoluția pronunțată în cameră de consiliu, la 24.01.2014 instanța în baza disp. art. 219 alin. 3¹ cod procedură penală, a respins cererea de preschimbare a termenului de judecată, apreciind că aspectele invocate nu sunt de natură a conduce la preschimbarea termenului de judecată stabilit.

La termenul de judecată din 28.02.2014 s-au depus de către petent prin apărător ales un raport de evaluare psiho - comportamentală a condamnatului întocmit de Penitenciarul Găești la 18.02.2014 și ordinul de plată nr. 2/20.06.2013 privind acoperirea prejudiciului cauzat, note scrise.

Examinând hotărârea atacată, pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei, prin prisma motivelor de apel invocate și a dispozițiilor legale incidente în materiile supuse verificării, tribunalul apreciază că apelul declarat de DNA – Biroul Teritorial Ploiești se privește ca fiind nefondat, atât prin prisma excepției invocate cât și în ceea ce privește fondul cauzei pentru următoarele considerente:

Prima critică formulată, vizează neparticiparea procurorului de ședință competent din partea DNA la judecarea cererii de liberare condiționată potrivit dispozițiilor art. 3 alin. 2 din OUG nr.43/2002 și art. 3 alin. 1 lit. c² din același act normativ, astfel încât actele procedurale efectuate sunt nule, în conformitate cu art. 197 alin. 2 cod procedură penală.

Tribunalul, apreciază că dispozițiile art. 197 alin. 2 cod procedură penală, nu au în vedere participarea unui anume procuror la ședințele de judecată, ci doar a procurorului de ședință, a unui reprezentant al Ministerului Public.

În principiu, participarea procurorului din cadrul acestei instituții specializate la ședințele de judecată, interesează fondul dosarelor în care urmărirea penală a fost efectuată de către DNA, condițiile participării la ședințele de judecată fiind reglementate din cadrul acestor instituții sunt reglementate în legile de organizare .

Practica judiciară a statuat că neparticiparea unui procuror DNA la dezbaterile unor cereri formulate în cadrul etapei executării pedepsei ca urmare a unei condamnări pronunțate într-o cauză instrumentată în cursul urmăririi penale de către această unitate de parchet, nu atrage nulitatea absolută a actelor efectuate.

Potrivit regulamentului de funcționare a DNA, participarea procurorului din cadrul DNA – Secția judiciară la ședințele de judecată este necesară în cauzele în care instanțele de judecată au fost sesizate prin rechizitorii emise de către procurorii DNA. Ori, cererea de liberare condiționată nu se încadrează în această ipoteză, astfel încât nu există o dispoziție legală care să impună participarea procurorului DNA la soluționarea acestor cereri.

Pe de altă parte, nu există o dispoziție legală care să interzică participarea procurorului DNA la judecarea unei astfel de cereri, astfel încât, nici în ipoteza contrară și care a fost adoptată cu titlu de cutumă în practica judiciară nu există o sancțiune procesuală.

Având în vedere că cererile de liberare condiționată se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află locul de deținere, potrivit disp. art. 450 cod procedură penală, anterior, fazele ulterioare ale procesului penal nu mai privesc unitatea de parchet care a instrumentat cauza, ci doar instanța de executare și unitatea de parchet de pe lângă această instanță.

Raportat la aceste considerente, tribunalul apreciază că excepția invocată privind neparticiparea procurorului DNA la soluționarea acestei cereri, ce ar avea drept consecință nulitatea actelor de procedură este neîntemeiată.

În privința temeinicei cereri, tribunalul constată următoarele:

Teoretic, instituția liberării condiționate este aplicabilă oricărui condamnat, indiferent de pedeapsa privativă de libertate aplicată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, respectiv de art. 59 și urm. Cod penal anterior. Sfera persoanelor care au vocație la această măsură cuprinde pe acei condamnați care fac dovada că s-au îndreptat în perioada de timp cât s-au aflat în penitenciar, că timpul petrecut în detenție a avut ca efect schimbarea atitudinii lor față de muncă, față de ordinea de drept și de regulile de conviețuire socială și că merită să fie reprimiți în societate.

Așadar, cum pedeapsa nu este un scop în sine, dacă pe parcursul executării pedepsei se ivesc date care relevă că cel condamnat s-a îndreptat și totodată, că a executat fracțiunea de pedeapsă prevăzută de lege, el poate fi liberat înainte de terminarea executării pedepsei.

Potrivit dispozițiilor art. 59 Cod penal, după ce a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei – în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei, la calculul fracțiunii avându-se în vedere partea din durata pedepsei care poate fi considerată ca executată pe baza muncii prestate, fără ca liberarea să poată fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei.

Potrivit art. 60 alin. 2 Cod penal, condamnații trecuți de vârsta de 60 de ani, pentru bărbați, pot fi liberați condiționat după executarea unei treimi din durata

pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute de art. 59 alin. 1 Cod penal.

Instanța de fond a făcut o corectă aplicare a acestor dispoziții legale, constatând că petentul condamnat a executat fracția necesară pentru a putea beneficia de liberare condiționată conform disp. art. 60 alin. 2 cod penal și art. 59 cod penal, acestea fiind incidente în cauză, fiind îndeplinite cumulativ.

Din actele și lucrările dosarului rezultă că petentul a avut un comportament bun față de personal și colegii săi cu care a relaționat foarte bine, a fost recompensat de patru ori și nu a fost niciodată sancționat disciplinar, a participat în mod constant la numeroase programe educaționale, a desfășurat constant activități lucrative în cadrul bibliotecii penitenciarului, ceea ce i-a adus 34 de zile câștigate ca urmare a muncii prestate, aspecte ce denotă stăruința condamnatului, fiind îndeplinite astfel criteriile prevăzute de art. 59 cod penal.

Din evaluare psihologică efectuată atât la 12.12.2013 cât și la 18.02.2014, rezultă că petentul condamnat, pe parcursul executării pedepsei a participat la programe și activități specifice de educație, asistență psiho-socială și moral religioase, aducând un aport de îmbunătățire a relației persoanelor private de libertate și personalul unității ca urmare a sprijinului acordat prin activitățile de bibliotecă derulate zilnic, a participat în mod activ la numeroase activități educative, s-a remarcat la programul de valorificare a aptitudinilor de tip "hobby" și din punct de vedere psihologic relevă un potențial intelectual ridicat, iar din punct de vedere comportamental nu au existat disensiuni în ce privește modul de relaționare cu colegii și cadrele penitenciarului, concluzionându-se că persoana privată de libertate are perspective pozitive de evoluție și deține abilități și deprinderi sociale bine conturate pentru reintegrarea în societate.

Tribunalul apreciază ca și judecătorul fondului că timpul în care a trebuit să rămână în detenție nu se raportează la gravitatea faptei comisă care a fost analizată la momentul individualizării pedepsei care i-a fost aplicată, ci la îndeplinirea cumulativă a dispozițiilor legale ce reglementează instituția liberării condiționate.

Natura și gravitatea faptei nu au figurat printre cerințele disp. art. 59 din vechiul cod penal, legiuitorul înțelegând să stabilească doar în raport de quantumul pedepsei, fracția obligatorie pe care fiecare condamnat trebuie să o execute pentru a fi liberat condiționat.

Motive de respingere a cererii cu referire la cerințele minime de conduită, consecințele faptei, funcția deținută la momentul săvârșirii faptei constituie o interpretare excesivă a dispozițiilor legale în materie, art. 59 cod penal anterior, cerând pe lângă executarea fracțiunii de pedeapsă ca deținutul să fie stăruitor în muncă, disciplinat și să dea dovezi temeinice de îndreptare, standardele în raport de care trebuie evaluată conduita celui care solicită liberarea condiționată, trebuind să țină cont de normele impuse de un mediu privativ de libertate în care eforturile pentru respectarea lor și îmbunătățirea comportamentului trebuie apreciate, ele făcând dovada că poate fi pus în libertate înainte de expirarea duratei pedepsei, căci dacă ar fi ignorate respectivele eforturi, instituția liberării condiționate ar rămâne fără efect.

Raportat la aceste considerente, tribunalul apreciază că prima instanță a pronunțat o soluție legală și temeinică, urmând a respinge apelul declarat ca nefundat, cheltuielile judiciare avansate de stat, rămânând în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Respinge ca nefondat apelul declarat de către Ministerul Public Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești, împotriva sentinței penale nr.1144/19.12.2013, pronunțată de către Judecătoria Găești în dosarul nr.3629/232/2013.

În baza art. 275 alin.3 Cod proc. penală, cheltuielile judiciare avansate de stat cu procesul penal rămân în sarcina acestuia.

Definitivă potrivit dispozițiilor art.552 alin.1 Cod proc. penală.

Pronunțată în ședință publică, azi 28.02.2014.

PREȘEDINTE,
TAMARA ZEGHERU

JUDECĂTOR,
SIMINA NEGREA

GREFIER,
MARIA MIHALACHE

J.fond Mina Marin
Judecătoria Găești
Dosar nr.3629/232/2013
Red.T.Z.
Tehnored.M.Matache
Ex.2/31.03.2014
Poz.reg.exec.pen.36/2014

Proces verbal

Pentru d-na grefier Mihalache Maria,
aflată în concediu medical, prezenta decizie
se va semna de către,

Grefier șef secție
Melania Georgescu

